

GUDRĪBA DZĪVOT TAISNU DZĪVI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 119:1–16, Ps. 90, Jņ. 3:16, Ps. 95:7–11, Ps. 141, Ps. 128.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Māci mums mūsu dienas tā skaitīt, ka mēs gudru sirdi dabūjam!” (Ps. 90:12)

Kā mēs redzējām, Dieva žēlastība nodrošina grēku piedošanu, un tas rada jaunu sirdi nožēlojošajam grēciniekam, kurš nu dzīvo ticībā. Dieva Vārds sniedz arī norādījumus par taisnīgu dzīvi (Ps. 119:9–16). Dieva likumu ievērošana nekādā gadījumā nav juridisku noteikumu ievērošana, bet gan dzīve tuvās attiecībās ar Dievu, svētību pilna dzīve (Ps. 119:1, 2; Ps. 128).

Tomēr taisnīga cilvēka dzīve nav bez kārdinājumiem. Dažkārt taisnos var kārdināt grēka viltīgā daba (Ps. 141:2–4), un viņi pat var iekrist šajā kārdinājumā. Dievs pieļauj pārbaudījumu laikus, lai Viņa bērnu uzticība (vai neuzticība) tiktu skaidri atklāta. Ja Dieva bērni ņem vērā Dieva norādījumus un brīdinājumus, viņu ticība tiks šķīstīta un viņu palāvība uz Kungu tiks stiprināta. Gudrība taisnīgai dzīvei tiek iegūta, dzīvojot kopā ar Dievu kārdinājumu un izaicinājumu vidū. Tādējādi lūgšana, lai Dievs mums māca tā skaitīt mūsu dienas, ka mēs iegūstam gudru sirdi (Ps. 90:12), atspoguļo pastāvīgu apņemšanos staigāt uzticībā Kungam.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. februārī.

Esmu apslēpis Tavu Vārdu dziļi savā sirdī

Izlasi Ps. 119:1–16, 161–168. Kā mums vajadzētu ievērot Dieva baušļus, un kādas svētības nāk, to darot? _____

Bībelē ticība ikdienas dzīvē ir attēlota kā svētceļojums (“staigāšana”) kopā ar Dievu pa Viņa taisnības ceļu. Ticības dzīve tiek uzturēta, staigājot “pēc Tā Kunga baušļiem” (Ps. 119:1) un “Tava vaiga spožajā gaismā” (Ps. 89:16). Tās nekādā gadījumā nav divas dažādas staigāšanas. Staigāšana Dieva vaiga gaismā nozīmē Dieva likuma ievērošanu. Tāpat arī staigāšana “pēc Tā Kunga baušļiem” ir saistīta ar Dieva meklēšanu no visas sirds (Ps. 119:1, 2, 10).

Būt “nenoziedzīgam savā ceļā” ir vēl viens veids, kā Psalmi raksturo taisno dzīvi (Ps. 119:1). “Nenoziedzīgs” apraksta upuri, kas ir “bez vainas” un ir pieņemams Dievam (2. Moz. 12:5). Tāpat taisna cilvēka dzīve, kas ir dzīvs upuris (Rm. 12:1), nedrīkst būt aptraipīta ar mīlestību pret grēku. Dievam veltīta dzīve ir arī “pilnīgs ceļš”, kas nozīmē, ka cilvēks savā dzīvē ieņem pareizo virzienu, kas ir tīkams Dievam (Ps. 101:2, 6; sk. arī Ps. 18:33).

Dieva baušļu ievērošanai nav nekā kopīga ar dievišķo likumu juridisku ievērošanu. Gluži pretēji, tā sastāv no labas izjušanas un saprašanas par to, kāda ir atšķirība starp pareizo un nepareizo, starp labo un ļauno (Ps. 111:10; sk. arī 1. Laiku 22:12), un tas ietver visu cilvēku, nevis tikai ārējas darbības. Būt “nenoziedzīgam”, ievērot Dieva baušļus un meklēt Dievu no visas sirds ir nedalāmas attieksmes (Ps. 119:1, 2).

Dieva baušļi ir Dieva gribas atklāsmes pasaulei. Tie māca cilvēkam, kā kļūt gudram un dzīvot brīvībā un mierā (Ps. 119:7–11, 133). Dziesminieks priecājas par bauslību, jo bauslība viņam apliecina Dieva uzticību (Ps. 119:77, 174).

“Kas Tavu bauslību mīl, tiem ir liels miers, un tie nekur neklūp.” (Ps. 119:165) Klupšana attēlo morālu neveiksmi. Kā lukturis dziesminieka kājām (Ps. 119:105), tā Dieva Vārds mūs pasargā no kārdinājumiem (Ps. 119:110).

Kā Kristus savā dzīvē parādīja Dieva Vārda spēku (Mt. 4:1–11)? Ko tam vajadzētu liecināt par spēku, kas nāk no sirds, kas noskaņota paklausīt Dieva likumam? _____

Māci mums mūsu dienas skaitīt

Izlasi Ps. 90, Ps. 102:11 un Ps. 103:14–16. Kāds ir cilvēka nepatīkamais stāvoklis? _____

Kritušā cilvēka eksistence – mūžības gaismā – ir tikai tvaiks. Tūkstoš gadi Dieva acīs ir “kā vienas nakts sardze”, kas ilgst trīs vai četras stundas (Ps. 90:4). Salīdzinot ar dievišķo laiku, cilvēka mūžs aizlido (Ps. 90:10). Spēcīgākie starp cilvēkiem ir līdzīgi vājākajiem starp augiem (Ps. 90:5, 6; Ps. 103:15, 16). Tomēr pat šī īsā dzīve ir pilna ar darbiem un bēdām (Ps. 90:10). Pat laicīgi cilvēki, kuriem nav ticības Dievam, sēro un žēlojas par dzīves īsumu, it īpaši pretstatā mūžībai, kas pastāv ārpusē un kas, kā viņi zina, draud turpināties bez viņiem.

Ps. 90 cilvēku nepatīkamais stāvoklis ir atklāts kontekstā ar Dieva kā Radītāja rūpēm par cilvēkiem. Tas Kungs ir bijis Savas tautas mājoklis visās paaudzēs (Ps. 90:1, 2). Ebreju vārds “maʿon”, “mājieta”, attēlo Kungu kā Savas tautas patvērumu jeb aizsargu (Ps. 91:9).

Dievs savalda Savas taisnās dusmas un no jauna izpleš Savu žēlastību. Dziesminieks iesaucas: “Kas gan izprot Tavu dusmu spēku!” (Ps. 90:11), norādot, ka neviens nekad nav pieredzējis, kādas ir pilna apmēra Dieva dusmas pret grēku, un tāpēc cilvēkiem ir cerība nožēlot grēkus un iegūt gudrību taisnai dzīvei.

Bībelē gudrība atspoguļota nevis tikai kā saprāts, bet arī kā godbijība pret Dievu. Gudrība, kas mums vajadzīga, ir zināt, kā „skaitīt mūsu dienas” (Ps. 90:12). Ja mēs varam skaitīt savas dienas, tas nozīmē, ka mūsu dienas ir ierobežotas, un mēs zinām, ka tās ir ierobežotas. Gudri dzīvot nozīmē dzīvot, apzinoties dzīves īslaicīgumu, un tas ved pie ticības un paklausības. Šo gudrību var iegūt tikai ar grēku nožēlu (Ps. 90:8, 12) un Dieva piedošanas, līdzjūtības un žēlastības dāvanām (Ps. 90:13, 14).

Mūsu pamatproblēma izriet nevis no tā, ka esam radīti kā cilvēki, bet gan no grēka un no tā, ko grēks ir izdarījis mūsu pasaulē. Tā postošās sekas ir redzamas visur un katrā cilvēkā.

Tomēr, pateicoties Jēzum, mums ir radīts ceļš, pa kuru iziet no mūsu nepatīkamā stāvokļa (Jņ. 1:29, Jņ. 3:14–21). Citādi mums nebūtu nekādu cerību.

Lai arī cik ātri paiet mūsu dzīve, kāds apsoliņums mums ir Jēzū? (Sk. Jņ. 3:16.) Kāda cerība mums būtu bez Viņa? _____

Kunga pārbaude

Izlasi Ps. 81:7, 8; Ps. 95:7–11 un Ps. 105:17–22. Ko šajos pantos ietver dievišķā pārbaude?

Meriba ir vieta, kur Israēls pārbaudīja Dievu, izaicinot Viņa uzticību un spēku, lai apmierinātu savas vajadzības (2. Moz. 17:1–7; Ps. 95:8, 9). Ps. 81 sniedz intriģējošu pavērsieni un atklāj to pašu notikumu kā laiku, kad Dievs pārbaudīja Israēlu (Ps. 81:8). Savas nepaklausības un neuzticēšanās dēļ (Ps. 81:12) cilvēki neizturēja Dieva pārbaudījumu.

Atsauce uz Meribu sniedz divējādu vēstījumu. Pirmkārt, Dieva tauta nedrīkst atkārtot iepriekšējo paaudžu kļūdas. Tā vietā viņiem ir jāpaļaujas uz Dievu un jāstaigā Viņa ceļš (Ps. 81:14). Otrkārt, lai gan cilvēki pārbaudījumā neizturēja, Dievs viņus glāba, kad viņi bija grūtībās (Ps. 81:8). Dieva glābjošā žēlastība pagātnē dod pārliecību par Dieva žēlastību jaunajām paaudzēm.

Ps. 105 parāda, ka pārbaudījumi bija Dieva līdzeklis, lai pārbaudītu Jāzēpa uzticību Dieva Vārdam attiecībā uz viņa nākotni (1. Moz. 37:5–10, Ps. 105:19). Ebreju “tsarap”, kas ir tulkots kā “pārbaudīt”, 19. pantā ietver “attīrīšanu”, “šķīstīšanu” vai “atbrīvošanu”. Tādējādi Dieva veiktās Jāzēpa ticības pārbaudes mērķis bija novērst jebkādas šaubas par Dieva apsoliņumu un stiprināt viņa paļāvību uz Dieva vadību.

Dievišķās disciplīnas mērķis ir stiprināt Dieva bērnus un sagatavot tos apsoliņuma piepildīšanai, kā parādīts Jāzēpa stāstā (Ps. 105:20–22).

Savukārt Dieva norādījumu noraidīšana izraisa pieaugošu stūrgalvību un ietiepīga cilvēka sirds nocietināšanu.

“Dievs prasa tūlītēju un nešaubīgu paklausību Saviem likumiem; bet cilvēki snauž vai arī ir sātana viltību paralizēti, kurš iečukst dažādus aizbildinājumus un ierunas un cilvēku sirdsapziņu uzvar ar vārdiem, kādus viņš teica arī levai dārzā: “Mirt nemirsiet vis.” Nepaklausība ne tikai nocietina vainīgā sirdsapziņu, bet tā tiecas samaitāt arī citu cilvēku ticību. Kas sākumā viņiem likās ļoti nepareizs, pamazām zaudē savu jauno izskatu, pastāvīgi atrodoties viņu priekšā, līdz beidzot viņi sāk apšaubīt, vai tas tiešām ir grēks, un neapzināti iekrīt tajos pašos maldos.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 146. lpp. oriģ.)

Kāda ir bijusi jūsu pieredze, kā grēks nocietina sirdi? Kāpēc šai domai būtu jāmotivē mūs nākt pie krusta, kur mēs varam atrast spēku paklausīt? _____

Ļauno ceļu maldi

Izlasi Ps. 141. Par ko lūdz dziesminieks? _____

Ps. 141 ir lūgšana par aizsardzību pret kārdinājumiem no iekšpuses un ārpusēs. Dziesminieku ne tikai apdraud ļaundari (Ps. 141:9, 10), bet viņš arī tiek kārdināts rīkoties kā ļaundaris. Pirmais vājs punkts ir savaldība runā, un dziesminieks lūdz, lai Kungs sargā viņa lūpu durvis (Ps. 141:3). Šī metafora norāda uz pilsētas vārtu apsardzi, kas Bībeles laikos aizsargāja pilsētu.

Kārdinājums ir arī tas, vai Dieva bērns ļausies taisno padomam, vai arī viņu pievilinās ļauno kārumi (Ps. 141:4, 5). Dziesminieks savu sirdi attēlo kā primāro draudu, jo tur notiek īstā cīņa. Tikai nemitīga lūgšana, kas pilna pašāvēības un uzticības Dievam, var glābt Dieva bērnu no kārdinājumiem (Ps. 141:1, 2).

Izlasi Ps. 1:1 un Ps. 141:4. Kā šeit ir attēlots kārdināšanas pieaugošais un viltīgais raksturs? _____

Ps. 141:4 ir attēlots kārdinājuma progresējošais raksturs. Pirmkārt, sirds sliecas uz ļaunumu. Otrkārt, tā piekopj ļaunos darbus (ebreju valodā lietotā vārda nozīme uzsver darbības atkārtošanos). Treškārt, sirds ēd ļaundaru kārumus, proti, pieņem viņu ļaunos darbus kā kaut ko iekārojamu.

Tāpat Ps. 1:1 kārdinājums neļauj Dieva bērnam staigāt pa Kunga ceļu, liekot viņam staigāt ar ļaunajiem, nostāties uz grēcinieku takas un visbeidzot sēdēt kopā ar nicinātajiem. Grēcinieki, ļaundari un nicinātāji – viņiem mēs nedrīkstam līdzināties un ļaut mūs novirzīt no Kunga.

Psalmi apraksta kārdinājuma progresīvo, pievilcīgo un viltīgo raksturu, un tas uzsver faktu, ka tikai pilnīga atkarība no Kunga var nodrošināt uzvaru. Psalmi uzsver to vārdu, kurus kārdinājuma laikā runā un klausās, nozīmi. Gan ļauno, gan taisno galam vajadzētu mācīt cilvēkiem meklēt gudrību pie Dieva (Ps. 1:4–6, Ps. 141:8–10). Tomēr abos psalmos Dieva bērnu galīgā attaisnošana paliek nākotnē. Tas nozīmē, ka ticīgie ir aicināti pacietīgi uzticēties Dievam un gaidīt uz Viņu.

Taisnas dzīves svētības

Izlasi Ps. 1:1–3, Ps. 112:1–9 un Ps. 128. Kādas svētības ir apsolutas tiem, kas bīstas Kungu?

Iespējams, miers ir viena no lielākajām svētībām, kas apsolutas tiem, kas godā Kungu. Ps. 1 taisnie attēloti kā koks, kas stādīts pie ūdens straumēm, kas dod augļus īstā laikā un kura lapas nenovīst (Ps. 1:3; Jer. 17:7, 8; Ec. 47:12). Šis salīdzinājums norāda uz visu svētību avotu, proti, uzturēšanos Dieva klātbūtnē Viņa svētnīcā un nepārtrauktām un mīlestības pilnām attiecībām ar Dievu. Atšķirībā no ļaunajiem, kas tiek attēloti kā pela-vas, kam nav stabilitātes, vietas un nākotnes, taisnie ir kā auglīgs koks ar saknēm, kas atrodas Dieva tuvumā un kam ir mūžīgā dzīvība.

Ps. 128:2, 3 runā par Mesijas valstības svētībām, kur sēdēšana zem sava vīnogulāja un vīģes koka ir miera un labklājības simbols (Mih. 4:4). Miera svētība Jeruzalemē (Ps. 122:6–8; Ps. 128:5, 6) pauž cerību uz Mesiju, kas izbeigs ļaunumu un atjaunos pasaulē mieru.

“Izglābto mantojums Bībelē ir nosaukts par “zemi”. (Ebr. 11:14–16) Tur Debesu Gans vada savu ganāmpulku pie dzīvā ūdens avotiem. Dzīvības koks katru mēnesi nes savus augļus, un koka lapas kalpo tautām par labu. Tur ir mūžīgi plūstošas straumes, skaidras kā kristāls, un to krastos kupli koki met savu ēnu uz takām, kas sagatavotas Kunga atpirtajiem. Plaši līdzenumi vietām pāriet skaistos pakalnos, un Dieva kalni ceļ augšup savas cēlās virsotnes. Šajos mierīgajos līdzenumos, blakus šīm dzīvajām straumēm, tagad sev pastāvīgas mājas atrod Dieva ļaudis, kas tik ilgi bija klīduši kā ceļinieki.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 675. lpp. oriģ.)

Jaunā Derība apraksta šīs cerības piepildījumu Kristus otrajā atnākšanā un jaunās pasaules radīšanā (Mt. 26:29, Atkl. 21). Tāpēc, lai gan taisnie saņem daudzas svētības šajā dzīvē, Dieva labvēlības pilnība viņus sagaida tad, kad Dieva valstība tiks pilnībā atjaunota laika beigās.

Kāpēc krusts un tas, kas pie tā notika, ir Jaunajā Derībā atrodamo apsoliņu garantija tam, ko Dievs mums ir sagatavojis? Kā mēs jau tagad varam gūt mierinājumu no šiem apsoliņiem?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Mūsdienās pēc gudrības tā nedzenas kā pēc laimes. Cilvēki labprātāk būtu laimīgi nekā gudri. Tomēr vai mēs varam būt patiesi laimīgi un dzīvot piepildītu dzīvi bez dievbijīgas gudrības? Psalmi skaidri atklāj, ka nevaram. Labā ziņa ir tā, ka mums netiek lūgts izvēlēties starp gudrību un laimi. Dieva gudrība ir tā, kas sniedz patiesu laimi.

To ilustrē vienkāršs piemērs no ebreju valodas. Ebreju valodā vārds “soļi” (ašurei) izklausās ļoti līdzīgi vārdam “laime” (ašrei). Lai gan tulkojumos mums trūkst šīs saistības, tā sniedz spēcīgu vēstījumu: “soļi”, kas turas uz Dieva ceļa, ved uz “laimīgu” dzīvi (Ps. 1:1, Ps. 17:5, Ps. 37:31, Ps. 44:19, Ps. 89:16, Ps. 119:1). Bībelē ne gudrība, ne laime nav abstrakts jēdziens, bet gan reāla pieredze.

Abi ir atrodamī attiecībās ar Dievu, kas sastāv no cieņas, slavēšanas, spēka atrašanas un uzticēšanās Dievam. Ps. 25:14 teikts, ka “Kunga draudzība ir ar tiem, kas Viņu bīstas, un Viņa derība ar viņiem vedīs tos pie īstās atziņas”.

“Pateicība Dievam, ka Viņš mums ir atklājis daudzas krāšņas ainas. Apkoposim Viņa mīlestības svētīgos apliecinājumus, lai pastāvīgi varētu uz tiem skatīties. Lūk, Dieva Dēls, savu dievišķību ietēpis cilvēka miesā, atstāj Tēva troni, lai cilvēku varētu izglābt no sātana varas; Viņa uzvara mūsu labā, kas cilvēkiem atver Debesis, dod iespēju ieskatīties tur, kur atklājas Dieva godība. Tur kritusī cilvēce, pacelta no sabrukuma bedres, kur to bija iegrūdis grēks, no jauna savienota ar bezgalīgo Dievu un ticībā mūsu Glābējam, kas izturējis dievišķo pārbaudi, ietērpta Kristus taisnībā un paaugstināta pie Viņa troņa – vai tās nav ainas, par kurām Dievs vēlas, lai mēs tās pārdomātu!” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus” 118. lpp. oriģ.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā Dieva Vārds var kļūt par prieku, ne tikai pamācību, avotu? Kā Dieva Vārda uzņemšana ir saistīta ar palikšanu Jēzū Kristū, kurš pats ir Vārds (Jņ. 1:1; Jņ. 15:5, 7)?

2. Kas notiek, ja cilvēki apzināti un pastāvīgi noraida Dieva mācību (Ps. 81, Ps. 95)? Kāpēc, jūsuprāt, tā notiek?

3. Kāpēc ļauno ceļš dažreiz var šķist vēlāmāks nekā taisno padoms? (Ps. 141) Tas ir, kā mēs varam tikt galā ar šķietamo faktu, ka daudziem ļaunajiem klājas ļoti labi?